

[Erlendsson]

ham fra at tage de store doser, men giver ham mindre og mindre doser hver dag, indtil han efter en langvarig aftrapning er blevet i stand til at klare sig uden narkotika. Ikke at bruge den lejlighed, man har, når man har indsat en narkokriminel, til at hjælpe ham ud af hans narkomani, det synes jeg er meget, meget forkasteligt. Inden han er kommet så langt, at det hårde pres på ham for at fortsætte med at tage hårde stoffer er afhjulpet, er han ikke tilgængelig for den resocialisering, som naturligvis skal følge bagefter. Men uden starten, uden den lægelige, langvarige, humane aftrapning kommer man ingen vegne med narkomanerne, så kan de bare fortsætte, så kan de bare dø, så kan de bare ligge og flyde rundt omkring. Det er det, justitsministeren vil.

Jimmy Stahr (S):

Den dagsorden, som er foreslået af hr. Voigt, dækker i store træk det indlæg, både ministeren og jeg er kommet med, og vi har ikke noget imod at stemme for den.

I det ligger ikke nogen accept af de forslag, som bl. a. er kommet her under debatten fra hr. Knud Linds side.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Det er kun for en ordens skyld, at jeg tager ordet igen for at gøre hr. Erlendsson opmærksom på, at det ikke er rimeligt at sige her fra talerstolen, at jeg ikke har til hensigt at ville være med til at tilbyde behandling til narkomaner. I min afsluttende bemærkning sagde jeg, at i næste fase må det være en opgave for folketinget at være medvirkende til, at vi får bedre behandlingsmuligheder for indsatte narkomaner, bedre og humane behandlingsmetoder. Det, jeg tager afstand fra, er det, som hr. Erlendsson gang på gang har gjort sig til talsmand for, nemlig de tvangsmæssige foranstaltninger, men det er noget andet.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Hvad kalder justitsministeren indsættelsen af en narkokriminel i Nyborg statsfængsel? Er det ikke en tvangsmæssig foranstaltning – en tvangsmæssig foranstaltning, som kan udnyttes til det gode?

Jeg vil gøre opmærksom på, at i den revisionsbetænkning, som jeg allerede har omtalt, står der på side 7, at i 1971 foreslog justitsministeriet en særlig behandlingsafdeling i ungdomsfængslet i Nyborg. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om man har gode erfaringer fra denne behandlingsafdeling – eller om den aldrig er blevet til noget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Voigt (FP) (se foran)

vedtoges enstemmigt med 110 stemmer; 14 stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel til justitsministeren:

Forespørgsel af Ebba Strange (SF) og Lis Starcke (DR):

»Hvilke overvejelser har justitsministeren i forbindelse med fremsættelsen af aktstykke nr. 20, 1980, til finansudvalget gjort sig om at afløse en del af fængselsstraffene med andre former for kriminalforsorg, og hvorledes indgår muligheden for resocialisering af indsatte i justitsministerens overvejelser?«

(Forespørgsel nr. 10. Anmeldt 16/10 80. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 80).

Forhandling

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Så har vi desværre kun denne ene forespørgsel tilbage i dag. Taletiden for ordførerne er aftalt til 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Ebba Strange (SF):

I årene fra 1975 til 1976 skete der et fald i antallet af fængselsafsonere. Det medførte, at der kunne lukkes et antal celler og et antal afsnit rundt omkring i fængslerne.

Omtrent på samme tid nedsatte justitsministeriet en arbejdsgruppe, der skulle undersøge mulighederne for alternativer til fængselsstraf. Denne arbejdsgruppe færdiggjorde i 1977 en betænkning om alternativer. Denne